

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/199/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314208758
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8314208758.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovéj a členov senátu JUDr. Martina Barana a JUDr. Zlaty Simkovej v právnej veci navrhovateľa CEE COLLECT FUND 1 LTD, so sídlom Agiou Nikolaou, 67-69, 1st floor, Flat/Ofiice 103, Egkomi 2048, Nikózia, Cyprus, reg. č. HE 308237, zast. Advokátska kancelária Gallo s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, proti odporcom 1./ F. W., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, 2./ X. W., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, obaja zastúpení JUDr. Martinou Fabianovou, advokátkou, so sídlom Hencovská 2043, 093 02 Hencovce, v konaní o zaplatenie 2168,54 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcov proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 18C/180/2014-35 zo dňa 31.03.2015 takto

rozhodol:

Odmieťa odvolanie voči výroku, ktorým súd prvého stupňa v prevyšujúcej časti návrh zamietol.

Potvrdzuje rozsudok v časti výroku, ktorým súd prvého stupňa uložil odporcovi v 1. rade zaplatiť navrhovateľovi sumu 131,12 eura a odporcom v 1. a 2. rade zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľovi sumu 1.048,96 eura s 9,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 65,56 eura od 29.09.2011 do zaplatenia v určených mesačných splátkach od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku rozsudok zrušuje a vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom určil, že odporcovia v 1. a v 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.180,08 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 65,56 eur od 29.04.2010 do zaplatenia, zo sumy 65,56 eur od 29.05.2010 do zaplatenia, zo sumy 65,56 eur od 29.06.2010 do zaplatenia, zo sumy 65,56 eur od 29.07.2010 do zaplatenia, zo sumy 65,56 eur od 29.08.2010 do zaplatenia, zo sumy 65,56 eur od 29.09.2010 do zaplatenia, zo sumy 65,56 eur od 29.10.2010 do zaplatenia, zo sumy 65,56 eur od 29.11.2010 do zaplatenia, zo sumy 65,56 eur od 29.12.2010 do zaplatenia, zo sumy 65,56 eur od 29.01.2011 do zaplatenia, zo sumy 65,56 eur od 01.03.2011 do zaplatenia, zo sumy 65,56 eur od 29.03.2011 do zaplatenia, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 65,56 eur od 29.04.2011 do zaplatenia, zo sumy 65,56 eur od 29.05.2011 do zaplatenia, zo sumy 65,56 eur od 29.06.2011 do zaplatenia, vo výške 9,5 % ročne zo sumy 65,56 eur od 29.07.2011 do zaplatenia, zo sumy 65,56 eur od 29.08.2011 do zaplatenia a zo sumy 65,56 eur od 29.09.2011 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Dlžnú sumu povolil odporcom splácať formou mesačných splátok po 30,00 eur vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca počnúc nasledujúcim mesiacom od právoplatnosti rozsudku s tým, že nezaplatením čo i jednej splátky stane sa zročnou celá dlžná suma. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa vychádzal zo zistenia, že navrhovateľ sa v pôvodnom konaní vedenom súdom pod sp. zn. 18C/10/2014 návrhom podaným na súde dňa 19.4.2013 voči odporcovi v 1.rade domáhal zaplata sumy 2168,54 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 2168,54 eur od 29.9.2011 do zaplata a náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 28.9.2006 uzavrel odporca so Všeobecnou úverovou bankou a.s., zmluvu, na základe ktorej sa právny predchodca navrhovateľa zaviazal poskytnúť odporcom spotrebný úver vo výške 2887,87 eur. Odporca sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť za podmienok a v lehote uvedenej v zmluve spolu s riadnymi úrokmi a poplatkom za správu úveru. Právny predchodca navrhovateľa si splnil svoj záväzok zo zmluvy riadne a včas a poskytol odporcovi úver v dohodnutej výške a v dohodnutom termíne. Podľa tvrdení navrhovateľa odporca svoj záväzok nespĺnil, a preto ku dňu 20.8.2012 právny predchodca navrhovateľa evidoval voči odporcovi pohľadávku vo výške 2.168,54 eur. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.8.2012 došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplata je predmetom toho konania na navrhovateľa. Navrhovateľ si uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 9,50 % ročne z istiny 2168,54 eur od 29.9.2011 do zaplata.

Podaním doručeným súdu dňa 13.6.2013 navrhovateľ rozšíril svoj návrh o odporkyňu v 2. rade.

Pre späťvzatie návrhu v časti súd prvého stupňa uznesením č.k. 18C/10/2014-78 zo 06.05.2014 konanie v časti o zaplata sumy 201,74 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 29.09.2011 do zaplata zastavil. Súd prvého stupňa konštatoval, že navrhovateľ po späťvzatí návrhu v časti sa ďalej domáhal zaplata sumy 1.966,80 eura spolu s úrokom z omeškania v zákonnej výške z každej splátky splatnej v období od 28.04.2009 do 28.09.2011 osobitne odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej ktorej splátky až do zaplata.

Vykonaným dokazovaním mal súd prvého stupňa za preukázané, že právny predchodca navrhovateľa a odporcovia uzavreli dňa 28.9.2006 zmluvu o poskytnutí flexipôžičky, na základe ktorej bol odporcom poskytnutý úver vo výške 2.887,87 eur (87.000 Sk), ktorý sa odporcovia zaviazali splácať formou pravidelných mesačných splátok vo výške 65,56 eur (1.975,07 Sk) pri úrokovej sadzbe 12,9 % ročne a RPMN 14,7 %. Zároveň v zmluve bola uvedená výška poplatku za vedenie úverového účtu v sume 40 Sk mesačne (1,33 eur), poplatku za 1.upomienku v sume 200 Sk (6,64 eur), poplatku za každú ďalšiu upomienku v sume 1000 Sk (33,19 eur) a za zmenu zmluvných podmienok v sume 1000 Sk (33,19 eur).

Súd prvého stupňa uviedol, že v danom prípade nedošlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti ani k odstúpeniu od zmluvy, ale k ukončeniu zmluvy o poskytnutí flexipôžičky došlo dňom konečnej splatnosti, t.j. 28.9.2011. Na základe uvedeného preto súd plynutie premlčacej doby posudzoval z každej splátky osobitne, a to odo dňa zročnosti tej ktorej splátky. Predmetom tohto konania bolo zaplata splátok úveru splatných v období od 28.4.2009 až 28.9.2011. Návrh na začatie konania bol na súde podaný dňa 19.4.2013, a preto všetky splátky, ktorých splatnosť nastala pred 19.4.2010 sú premlčané. Ide o splátky splatné od 28.4.2009 do 28.3.2010 v počte 12 spolu vo výške 786,72 eur a nárok navrhovateľa je tak dôvodný iba vo výške 1.180,08 eur (ide o 18 splátok splatných od 28.4.2010 do 28.9.2011).

Súd prvého stupňa pri premlčaní, na ktoré prihliadal ex offo vychádzal z premlčacej lehoty upravenej Občianskym zákonníkom, nakoľko odporcovia v zmluvnom vzťahu, nároky z ktorého boli predmetom konania, boli spotrebiteľmi. Na premlčanie súd prihliadol aj pri uplatnenom úroku z omeškania, ktorý priznal len z nepremlčaných splátok, t.j. zo splátok vo výške 65,56 eura za obdobie od 28.04.2010 do 28.03.2011 vo výške 9 % ročne z každej splátky odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti až do zaplata, zo splátok splatných v období od 28.04.2011 do 28.06.2011 vo výške 9,25 % ročne a zo splátok splatných v období od 28.07.2011 do 28.09.2011 vo výške 9,5 % ročne. V prevyšujúcej časti preto návrh zamietol. Žalovaným vzhľadom na príjmové pomery umožnil zaplatiť sumu, zaplata ktorej im uložil, v splátkach.

Súd prvého stupňa v rozhodnutí citoval ustanovenia právnych predpisov v znení účinnom ku dňu vzniku záväzkového vzťahu, nároky z ktorého boli predmetom konania, Občianskeho zákonníka - § 52 ods. 1, 2, 3, § 54 ods. 2, § 101, § 103, § 517, Obchodného zákonníka - § 497, § 504, Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - § 2 písm. a), b), § 4 ods. 1, 2, 4, 5 a § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku, všetkým jeho výrokom, podali odvolanie odporcovia. Podľa odporcov súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedli, že navrhovateľ návrhom žiadal, aby mu odporcovia zaplatili sumu 2.168,54 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 2.168,54 eura od 29.09.2011 do zaplataenia, po čiastočnom späťvzátí návrhu vo výške 201,74 eura si navrhovateľ uplatňoval nárok na sumu 1.966,80 eura s prísl. Podľa odporcov súd tým, že uložil odporcom povinnosť uhradiť dlžnú sumu uvedením jednotlivých splátok spolu s uvedením ich zročnosti samostatne, prekročil žalobný návrh a prisúdil iné plnenie než navrhovateľ žiadal. Súd mal odporcu zaviazat' v zmysle návrhu na zaplataenie dlžnej sumy spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 29.09.2011 do zaplataenia tak, ako navrhovateľ žiadal. Návrh bol podaný na súde dňa 29.04.2013, navrhovateľovi bolo preto možné priznat' splátky úveru len za obdobie 3 roky späťne, teda za obdobie od 19.04.2010 do dňa v zmluve uvedenej poslednej anuitnej splátky, teda do 28.09.2011. Z údajov v zmluve, a to dátumu prvej a poslednej anuitnej splátky 28.10.2016, 28.09.2011 možno dedukovat', že jednotlivé splátky boli splatné k 28. dňu toho ktorého mesiaca. Rozdiel uvedených dátumov (28.04.2010-28.09.2011) je 17 mesiacov. Výška anuitnej splátky bola 1.975,07 Sk, súčin uvedených hodnôt je 33.576,19 Sk, čo je v prepočte 1.114,52 eura. Odporcovia súčasne uviedli, že zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere nevyplýva, z čoho uvedená suma 1.975,07 Sk pozostáva, keďže veriteľ si nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu z § 3 ods. 5 v spojení s § 4 ods. 2 písm. a) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa odporcov zmluva musí obsahovat' výšku, počet a termíny splátok istiny, úroku a iných poplatkov. V zmluve je však uvedená len výška mesačnej splátky 1.975,07 Sk, počet splátok 60, avšak v rozpore so zákonnou povinnosťou nie je uvedená výška splátky istiny a úrokov. Podľa odporcov taktiež poplatok za vedenie úverového účtu a poplatok za upomienku sú neprijateľné zmluvné podmienky. Poplatok za vedenie účtu nemá povahu odplaty za konkrétnu zmluvnú službu. Tiež na poplatok za upomienku niet zákonného nároku. Súd prvého stupňa tieto skutočnosti vo svojom rozhodnutí nezohľadnil. Odporcovia preto žiadali, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Navrhovateľ k odvolaniu odporcov uviedol, že súd prvého stupňa vo veci úplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnyim skutkovým zisteniam, ako aj vec správne právne posúdil. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 212 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 1, 2 O.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku zverejnil na úradnej tabuli súdu dňa 22.06.2016 (§ 211 ods. 2, § 156 ods. 3 O.s.p.) a zistil, že odvolanie odporcov bolo dôvodným len sčasti.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Osobou neoprávnenou na podanie odvolania je, okrem iného, aj účastník konania, ktorému rozhodnutím súdu neboli privedené žiadne negatívne následky.

Ujma na právach účastníka konania je spôsobená vtedy, ak vydané rozhodnutie svojim obsahom znevýhodňuje osobu podávajúcu opravný prostriedok, ak právne účinky rozhodnutia zhoršujú jej právne postavenie (zúžením jej práv alebo rozšírením jej povinností), a preto u nej existuje možnosť žiadať na odvolacom súde odchylné rozhodnutie v jej prospech (za stavu, že zákon odvolanie pripúšťa).

Odporcovia podali odvolanie voči všetkým výrokom rozsudku súdu prvého stupňa, t.j. aj proti výroku, ktorým súd prvého stupňa v prevyšujúcej časti návrh zamietol. Týmto výrokom odporcom nebola spôsobená žiadna ujma, práve naopak, odporcovia boli v dôsledku zamietavého výroku úspešní, preto súd odmietol odvolanie odporcov smerujúce proti výroku, ktorým súd prvého stupňa v prevyšujúcej časti návrh zamietol.

Odporcovia v odvolaní prioritne argumentovali tým, že súd prvého stupňa navrhovateľovi svojim rozhodnutím prisúdil iné plnenie, než navrhovateľ žiadal. Uložil totiž odporcom uhradiť dlžnú sumu uvedením jednotlivých splátok spolu s uvedením ich zročnosti samostatne. Navrhovateľ po späťvzátí návrhu v časti si ale uplatnil nárok na sumu 1.966,80 eura s prísl., ako uviedol v návrhu zo dňa 19.04.2013, keď žiadal úrok z omeškania vo výške 9,5 % od 29.09.2011 do zaplataenia. Okrem toho,

podľa prepočtu odporcov nepremiľčanou bola len suma 17-tich splátok, čo spolu predstavuje 1.114,52 eura, keďže navrhovateľovi bolo možné priznať splátky úveru len za obdobie 3 rokov spätne.

Čo sa týka tvrdenia odporcov, že súd prvého stupňa priznal navrhovateľovi iné plnenie, než ktoré uplatnil návrhom na začatie konania, je potrebné uviesť, že táto námietka odporcov vo vzťahu k nároku bez jeho príslušenstva bola nedôvodná. Navrhovateľ uplatnil na súde nárok zo zmluvy o úvere, ktorá bola uzatvorená medzi jeho právnym predchodcom, Všeobecnou úverovou bankou, a.s., a odporcami dňa 28.09.2006 pod reg.č. XXXXXXXXXXXXXXXX (zmluva o poskytnutí flexipôžičky). Pokiaľ navrhovateľ kvantifikoval nárok z predmetného záväzkového vzťahu vyčíslením zostatku dlhu z úverovej zmluvy a súd prvého stupňa tento nárok špecifikoval jeho rozčlenením na jednotlivé nepremiľčané splátky, nie je možné uviesť, že prisúdil navrhovateľovi, ako sa odporcovia domnievali, iné než žiadané plnenie. Čo sa týka námietky odporcov, že súd prvého stupňa pochybil, pokiaľ, zohľadňujúc premlčanie nároku, kvantifikoval dlžnú sumu čiastkou 1.180,08 eura, čo predstavuje 18 splátok po 65,56 eura, pričom mal vychádzať len z čiastky, ku ktorej by došiel súčnom 17-tich splátok v tejto výške, je potrebné uviesť, že táto odvolacia námietka dôvodnou nebola. Zo zmluvy, na základe ktorej bol odporcom poskytnutý úver, vyplýva, že jednotlivé splátky mali byť splatné vždy k 28. dňu príslušného kalendárneho mesiaca, pričom prvá splátka mala byť splatná 28.10.2006, posledná 28.09.2011. Pokiaľ navrhovateľ podal na súde žalobu 19.04.2013, znamená to, že nepremiľčanými boli splátky od 28.04.2010 do 28.09.2011, čo predstavuje nie 17 splátok, ale 18. Súd prvého stupňa preto celkovú sumu odporcami nezaplatených nepremiľčaných splátok kvantifikoval správne pokiaľ došiel k sume 1.180,08 eura.

Dôvodnou bola námietka odporcov, pokiaľ poukázali na to, že súd prvého stupňa uložil im zaplatiť navrhovateľovi z dlžnej sumy úrok z omeškania z jednotlivých splátok, počínajúc dňom 29.04.2010. Na č.l. 75 spisu 18C/10/2014, pod ktorým sa konanie pôvodne viedlo, sa nachádza podanie navrhovateľa, z obsahu ktorého vyplýva jeho požiadavka, aby súd uložil odporcom zaplatiť mu dlžnú na jednotlivé splátky rozšpecifikovanú sumu s úrokom z omeškania v jednotlivosti osobitne špecifikovaným z hľadiska výšky aj počiatku omeškania s platením z jednotlivých splátok už od 29.04.2009 do zaplatenia. Pôvodným návrhom na súd podaným dňa 19.04.2013 navrhovateľ však žiadal úrok z omeškania až od 29.09.2011. Z uvedeného je zrejmé, že podaním súdu doručeným dňa 28.04.2014, ktoré je na č.l. 75 pôvodného spisu, navrhovateľ, ako z obsahu tohto podania vyplýva, žiadal, aby súd pripustil zmenu návrhu jeho rozšírením o ďalší úrok z omeškania, od skoršieho obdobia.

Podľa § 95 ods. 1 O.s.p., navrhovateľ môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania. Zmenený návrh treba ostatným účastníkom doručiť do vlastných rúk, pokiaľ neboli prítomní na pojednávaní, na ktorom došlo k zmene.

Podľa § 95 ods. 2 O.s.p., súd nepripustí zmenu návrhu, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Súd nepripustí zmenu návrhu ani v prípade, ak by na konanie o zmenenom návrhu bol vecne príslušný iný súd. V takom prípade pokračuje súd v konaní o pôvodnom návrhu po právoplatnosti uznesenia.

Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia, dispozícia navrhovateľa s návrhom je podmienená súhlasom súdu. Zo spisu vyplýva, že súd prvého stupňa sa nezaoberal týmto podaním navrhovateľa v tom zmysle, aby pripustil alebo nepripustil zmenu návrhu, nakoľko z podania je zrejmé, že navrhovateľ sa zmeneným návrhom domáhal viac ako pôvodne žiadal. Tým, že súd prvého stupňa o tejto zmene v časti príslušenstva nerozhodol, zaťažil svoje konanie vadou a navrhovateľovi titulom úrokov z omeškania priznal viac, než pôvodne z hľadiska času, od ktorého boli úroky žiadané na súde, návrhom uplatnil. Pre existenciu tejto vady odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa vo zvyšku, t.j. okrem výroku, ktorým rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil, zrušil. Ďalším dôvodom zrušenia rozsudku súdu prvého stupňa v prevyšujúcej časti je aj to, že súd prvého stupňa sa nezaoberal tým, či navrhovateľ včas uplatnil nárok voči obom odporcom, voči odporcovi v 1. rade bol nárok uplatnený 19.04.2013, voči odporkyne v 2. rade až 13.06.2013. Odvolací súd preto rozhodnutie súdu prvého stupňa vo vzťahu k odporcom potvrdil ako povinnosť spoločnú a nerozdielnú len vo vzťahu k sume 1.048,96 eura, nie aj vo vzťahu k dvom splátkam, ktoré sa ako nepremiľčané týkajú len odporcu v 1. rade. Úlohou súdu prvého stupňa bude vyhodnotiť, či povinnosť platiť spoločne a nerozdielne aj sumu nepremiľčaných dvoch splátok predstavujúcich 131,12 eura sa týka aj odporkyne v 2. rade. Po rozhodnutí o pripustení alebo nepripustení zmeny návrhu z hľadiska príslušenstva jednotlivých splátok v zmysle podania navrhovateľa zo dňa 25.04.2014, ktoré

bolo súdu prvého stupňa doručené dňa 28.04.2014, rozhodne súd prvého stupňa taktiež o nároku na úrok z omeškania z jednotlivých splátok úveru.

Z dôvodov, ktoré odvolací súd uviedol, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku, zrušiac taktiež ako súvisiaci výrok o trovách konania. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v zmysle ustanovenia § 226 O.s.p. opätovne o nároku navrhovateľa v rozsahu vyplývajúcom zo zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu, vrátane trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 3 O.s.p.

K odvolacím námietkam odporcov, týkajúcim sa toho, že súd prvého stupňa sa údajne nevysporiadal s tým, že podľa ich názoru kvantifikácia splátky úveru nemôže byť správna, nakoľko zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úroku a iných poplatkov, je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa sa s touto námietkou odporcov, ktorú uplatnili už v konaní pred súdom prvého stupňa, zaoberal a správne citoval ustanovenie § 4 ods. 2 písm. a), ako aj § 4 ods. 4 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku záväzkového vzťahu, nároky z ktorého boli predmetom tohto konania. Ak by aj zákonodarca mienil, ako je zrejmé z úvah odporcov, členenie jednotlivých splátok úveru na jednotlivé položky, z ktorých splátky pozostávajú a deň ich splatnosti, nič by to nemenilo na povinnosti odporcov platiť veriteľovi splátky, aj keď rozčlenené neboli, nakoľko dôsledkom s tým spojeným nie je žiadna sankcia podľa v tom čase platnej úpravy.

Rovnako nie dôvodnou bola odvolacia námietka odporcov v tom zmysle, že právom veriteľa nebolo žiadať poplatky za vedenie úverového účtu. Je potrebné uviesť, že bankám, zahraničným bankám aj pobočkám zahraničných bánk sa zákonom zakázalo požadovať od spotrebiteľov úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je zriadený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu až od 10.06.2013, kedy bol na základe zákona č. 132/2013 Z.z. zmenený Zákon č. 483/2001 o bankách (§ 37 ods. 21).

Podľa § 122s ods. 1 zákona č. 132/2013, ktorým bol zmenený Zákon č. 483/2001 o bankách, ustanoveniami tohto zákona sa od 10.06.2013 spravujú aj právne vzťahy upravené týmto zákonom, ktoré vznikli pred 10.06.2013; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 10.06.2013 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 09.06.2013.

V konaní navrhovateľ neuplatnil nárok na poplatok za vedenie úverového účtu za obdobie po 10.06.2013, v tomto zmysle námietka odporcov neobstoí.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 Zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.